

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนไทยมีภาษาเป็นของตนเองมาเป็นเวลาช้านาน ภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติ แสดงความเป็นชนชาติที่มีอารยธรรม เป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้สึกนึกคิด และแสวงหาความรู้ คนไทยจึงต้องอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้คงอยู่อย่างมั่นคง ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ว่า “...ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่แข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2530 อ้างถึงใน เรื่องเศษ ปิ่นเขื่อนขันธ์, 2541: 8)

ความสามารถในการใช้ภาษาไทยแบ่งเป็น 4 ด้านคือ ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการพูด ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน การอ่านเป็นความสามารถหนึ่งที่มีมนุษย์จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ การอ่านตำราต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ การอ่านประกาศ ป้ายต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติตามได้ถูกต้อง การอ่านบันเทิงคดี วรรณคดีเพื่อประเทืองปัญญาและความบันเทิงใจ ฯลฯ โดยเฉพาะการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ นั้น จิววรรณ คูหาภินันท์ (2542: 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ นักเรียนต้องฝึกอ่านให้มีความชำนาญ เพื่อจะได้เข้าใจในเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว อีกทั้งเพื่อจะได้สะสมประสบการณ์ที่ช่วยให้เกิดความคิด กว้างขวาง คนที่อ่านมากก็ยิ่งเรียนรู้มาก ดังที่สเตรง (Strang, ม.ป.ป. อ้างถึงใน กัลยา ขวนมาลัย, 2539: 10) กล่าวว่า การอ่าน คือ ถนนแห่งความรู้ การศึกษาทุกอย่างต้องอาศัยการอ่าน ยิ่งอ่านมากก็ยิ่งเรียนรู้มากสอดคล้องกับสุภาษิตของชาวฝรั่งเศสที่ว่า “Moins je lis, moins j'apprends.” ซึ่งหมายถึง “ยิ่งอ่านน้อย ก็เข้าใจน้อย” (ไพพรรณ อินทนิล, 2546: 7)

รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและการอ่านเป็นอย่างมาก ดังนั้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มแรกอันประกอบด้วยภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและ

กำหนดให้การอ่านเป็นสาระที่ 1 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สถานศึกษาต้องจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในสาระการอ่านให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ท 1.1 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ว่า “ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน” (กรมวิชาการ, 2545: 12)

ด้านคุณภาพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในเรื่องการอ่าน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ข้อที่ 1-4 กำหนดว่า นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน คล่องและเร็ว เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและเข้าใจข้อความที่อ่าน สามารถเลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิงและนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมา คิดคาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์และกำหนดแนวทางการปฏิบัติในชีวิตได้ (กรมวิชาการ, 2545: 10) ดังนั้นนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องฝึกการอ่านให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้เพื่อจะได้เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้สาระการเรียนรู้อื่น ๆ และช่วงชั้นที่สูงขึ้น

แต่จากการที่สำนักทดสอบทางการศึกษา (2550: 1-7) ประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มสาระภาษาไทย พบว่า ทุกเขตพื้นที่การศึกษามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละไม่ถึง 80 เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด คือ ร้อยละ 56.75 ส่วนเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำสุด คือ ร้อยละ 30.78 นอกจากนี้องค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD: Organization for Economic Co-operation and Development) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ การศึกษาของประเทศ โดยมีโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติขึ้นเรียกว่า PISA (Programme for International Student Assessment) ซึ่งเลือกประเมินใน 3 ด้านได้แก่ การอ่าน คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ คะแนนมาตรฐานและตั้งค่าคะแนนเฉลี่ยกลางของ OECD เท่ากับ 500 คะแนน ปรากฏว่า ผลการประเมินการอ่านในโครงการ PISA 2003 ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 420 ลดลงจาก โครงการ PISA 2000 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 431 ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานของ OECD นักเรียนในภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าร้อยละ 50 มีความรู้และทักษะการอ่านไม่เกินระดับ 1 เป็นกลุ่ม ที่ต้องเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน ส่วนนักเรียนในภาคอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีความรู้และทักษะการอ่านในระดับ 2 ขึ้นไป (สุนีย์ คล้ายนิล, 2549: 13)

ปัญหาการอ่านภาษาไทยโดยเฉพาะปัญหาการอ่านไม่เข้าใจนั้น หากไม่ได้รับการแก้ไข ก็จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในช่วงชั้นที่สูงขึ้น นักเรียนจะขาดทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ ความเข้าใจ ในการอ่านถือเป็นหัวใจของการอ่าน การอ่านที่ได้ประสิทธิภาพนั้นมีไม่เพียงแต่การอ่านออกเสียงได้ เท่านั้น แต่ต้องสามารถอ่านแล้วเข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วย ดังที่ทิงเกอร์ (Tinker, 1956 อ้างถึงใน สิวลิ

ลีศิริวัฒนกุล, 2545: 19) กล่าวว่า การอ่านที่จะเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่นั้นต้องเป็นการอ่านแล้วเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การอ่านที่แท้จริงต้องเกิดจากความเข้าใจ ความเข้าใจจะเกิดได้ต้องใช้ความสามารถทางสมองในการคิดลักษณะต่าง ๆ ความเข้าใจจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นจุดหมายของการอ่านทุกชนิด นอกจากนี้ลาร์วิก (2533: 58 - 61) สรุปว่า การสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 นั้น ครูควรเน้นการอ่านให้เข้าใจเพื่อช่วยนักเรียนให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะนึกถึงปัญหาต่าง ๆ เช่น ผู้แต่งได้ถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่าอย่างไร ผู้เขียนต้องการจะพูดถึงอะไร อยากจะชี้ให้เห็นอะไร ผู้เขียนรู้อย่างไรว่าเรื่องนี้ถูกต้องหรือมีเหตุผล เป็นต้น

ดังนั้นครูควรช่วยนักเรียนให้มีทักษะการอ่าน การเขียน และความเข้าใจในการอ่านโดยการศึกษา ค้นคว้า หาวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ลำดวน เกษตรสุนทร (2548: 6 - 8; Putnam, 1995: xii) สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางสังคมอีกด้วย ดังที่จิระพร ชูชื่น (2548: 83-84) ศึกษาวิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา ซึ่งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มคละผลสัมฤทธิ์กับกลุ่มคละผลสัมฤทธิ์เสริมทักษะการคิด ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนพฤติกรรมมากกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ระดับมาก นอกจากนี้ ภาวัญ สุดสงวน (2549: 88) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนบทร้อยกรองโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนบทร้อยกรองหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนบทร้อยกรองโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC: Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นเทคนิคหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เหมาะสมแก่การฝึกการอ่าน การเขียนและความเข้าใจในการอ่านให้แก่แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเป็นการบูรณาการการอ่าน การเขียนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนกลางและตอนปลาย นักเรียนจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน ภายในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายเดียวกัน (นพมณี ขัดแก้ว, 2547: 27-28) ในชั้นตอนที่ 1 ครูจะเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน โดยสอนการค้นหาคำความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม การสรุปเรื่องด้วยแผนภาพโครงเรื่องและการทำนาย

เรื่อง ในขั้นตอนที่ 2 นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน ได้แก่ การจับคู่ผลัดกันอ่าน การเขียนทำนายโครงสร้างเรื่อง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ การค้นหาความหมายของคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์และการสรุปเรื่อง ในขั้นตอนที่ 3 นักเรียนจะได้รับการทดสอบการอ่านคำศัพท์ การอ่านบทอ่านและความเข้าใจในการอ่านเป็นรายบุคคล และในขั้นตอนที่ 4 นักเรียนจะได้ฝึกความเข้าใจในการอ่านในเวลาว่าง เป็นการอ่านตามความสนใจของนักเรียน ดังที่อมรรัตน์ ประทุมชาติภักดี (2549: 73) ศึกษาผลของผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองหะ (ทวีรัตน์ราษฎร์บำรุง) จังหวัดสงขลาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิราพร เกื้อปัญญา (2541: 51) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสำคัญและปัญหาของการวิจัยที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
2. เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ

ความสำคัญของการวิจัย

เป็นแนวทางสำหรับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

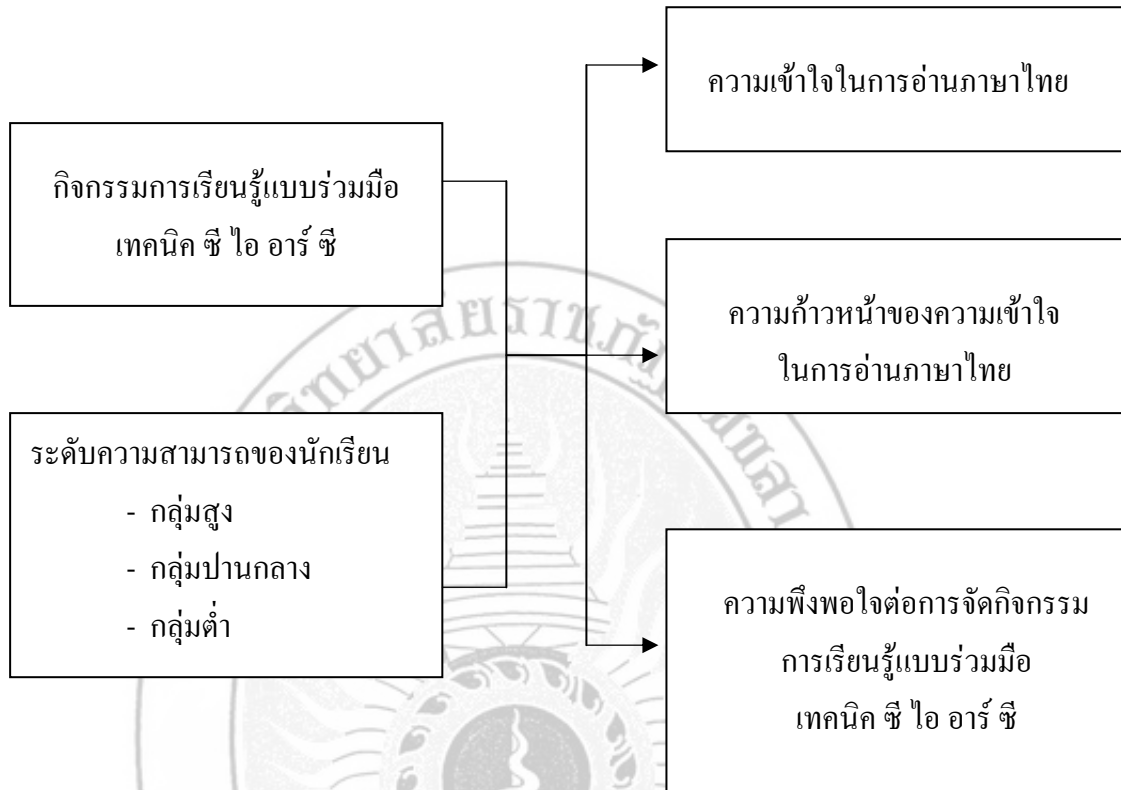
ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนบ้านนา อำเภोजะนะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่นักเรียนมีระดับความสามารถ อยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำตรงตามวัตถุประสงค์และตัวแปรในการวิจัย อีกทั้งครูประจำ วิชาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 2.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
 - 2.1.2 ระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งจำแนกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
 - 2.2.2 ความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
 - 2.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

หน่วยการเรียนรู้ “อ่านเขียนให้เป็น” ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 3
4. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 ใช้เวลา 6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 2-5 ใช้เวลา 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเวลา 22 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำมีความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ในระดับมาก

นียมศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (Cooperative Integrated Reading and Composition) หมายถึง เทคนิคหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เหมาะสมแก่การฝึกการอ่าน การเขียนและความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากการบูรณาการการอ่าน การเขียน และการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนกลางและตอนปลาย นักเรียนจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน ภายในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายเดียวกัน

ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี มีดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมความพร้อม

นักเรียนจะได้เตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน โดยครูสอนการค้นหาคำหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม การสรุปเรื่องด้วยแผนภาพ โครงเรื่องและการทำนายเรื่อง

1.2 ขั้นทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน

หลังจากที่ครูมอบบทอ่านให้นักเรียนทุกคน ชี้แจงจุดประสงค์ในการอ่านและการทำกิจกรรม แนะนำคำศัพท์ใหม่ ทบทวนคำศัพท์เก่าแล้ว นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ได้แก่ การจับคู่ผลัดกันอ่าน การเขียนทำนายโครงสร้างเรื่อง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ การค้นหาคำหมายของคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์และการสรุปเรื่อง

1.3 ขั้นทดสอบ

หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านแล้ว นักเรียนจะได้รับการทดสอบการอ่านคำศัพท์ การอ่านบทอ่านและความเข้าใจในการอ่านเป็นรายบุคคล นักเรียนจะไม่ได้รับการช่วยเหลือกันแต่คะแนนที่ได้จะรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

1.4 ขั้นอ่านเพิ่มเติม

นักเรียนจะได้ฝึกความเข้าใจในการอ่านในเวลาว่าง เป็นการอ่านตามความสนใจของนักเรียน

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อคำถามจะสอดคล้องกับพฤติกรรม 3 ประการที่แสดงถึงความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของชวาล แพร์ตกุล ดังนี้

2.1 การแปลความ หมายถึง การแปลความหมายของข้อความหรือภาพใด ๆ ตามเนื้อเรื่องหรือนัยของเรื่องราวนั้นได้อย่างถูกต้อง ไม่ใช่การแปลคำศัพท์ในพจนานุกรม แต่จะต้องแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราวนั้น

2.2 การตีความ หมายถึง การจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวหรือสรุปเป็นอีกแบบหนึ่งหรือนัยหนึ่งได้

2.3 การขยายความ หมายถึง การขยายความหมายหรือนัยของเรื่องนั้นหรือความคิดให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงหรือเรื่องราวเดิมได้

3. ความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ผลต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ซึ่งได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี หมายถึง ความรู้สึกในทางยอมรับของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้าน (1) ด้านเนื้อหา (2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (3) ด้านทักษะ

5. ระดับความสามารถ หมายถึง ระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ โดยพิจารณาจากคะแนนการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ผู้วิจัยนำผลการทดสอบเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปหาคะแนนต่ำสุด จากนั้นก็จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามระดับความสามารถ ซึ่งคนที่ทำคะแนนได้อันดับที่ 1-10 จัดอยู่ในกลุ่มสูง อันดับที่ 11-20 จัดอยู่ในกลุ่มปานกลางและอันดับที่ 21-30 จัดอยู่ในกลุ่มต่ำ

6. หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวนหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 7 หน่วย ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “อ่านเขียนให้เป็น”

7. บทอ่าน หมายถึง บทอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยใช้เป็นสื่อในการทดลอง บทอ่านมีลักษณะเป็นนิทานสั้น ๆ หรือบทร้อยกรองสั้น ๆ ที่นำมาจากหนังสือ อินเทอร์เน็ต และผู้วิจัยแต่งขึ้นจำนวน 9 เรื่องที่ผ่านการตรวจพิจารณาความยากง่ายและความเหมาะสมกับวัยของกลุ่มตัวอย่างจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์